

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 21. května 2020 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Vrby a soudců Mgr. Bc. Viktora Macha a JUDr. Alexandera Károlyiho **odvolání obžalovaných Samera S.**, narozeného xxx, **Omara S.**, narozeného xxx, **Fátimy (roz. Kristýny) H.**, narozené xxx **a odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze**, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2020, sp. zn. 46 T 12/2019,

a rozhodl takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. se napadený rozsudek z podnětu obžalovaných Samera S., Omara S. a státního zástupce **zrušuje** v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se **znovu rozhoduje** tak, že

obžalování

Samer S., narozený xxx v Praze, v ČR naposledy bytem xxx7, t.č. ve vazbě ve VV Praha-Pankrác

Omar S., narozený xxx v Praze, v ČR naposledy bytem xxx 131, stíhaný jako uprchlý dle § 302 tr. řádu

Fátima (roz. Kristýna) H., narozená xxx v Mělníku, v ČR naposledy bytem xxx, stíhaná jako uprchlá dle § 302 tr. řádu

jsou vinni, že

I.

obžalování Samer S. a Omar S.

Omar S. pojal nejpozději během července 2016 úmysl zapojit se v Sýrii aktivně do ozbrojeného konfliktu proti syrské vládě v řadách organizace *Džabhat an-Nusra*, v čemž ho Samer S. cíleně podporoval, schvaloval jeho jednání, zjišťoval informace od osob, které se již v oblasti nacházely, dával mu instrukce, jakým způsobem do Sýrie odcestovat, jak se chovat na turecko-syrské hranici, zajišťoval mu kontakty, jejichž prostřednictvím Omar S. cestu do Sýrie následně uskutečnil, když 25. 11. 2016 překročil turecko-syrské hranice a ve městě Idlib vstoupil do řad organizace *Džabhat Fatah aš-Šám (Fronta dobytí Levanty)*, do července 2016 užívající název *Džabhat an-Nusra li-Abli aš-Šám (Fronta podpory pro lid Levanty)*, zkráceně an-Nusra, od ledna 2017 pak vystupující pod názvem *Haját Tabrír aš-Šám (Shromáždění pro osvobození Levanty)*, zde absolvoval výcvik zacházení se zbraněmi, výbušninami a v taktice boje, a následně byl vybrán, aby cvičil další bojovníky, což činil, a aktivně se tak zapojil do činnosti této ozbrojené skupiny, a to minimálně do října 2017, kdy mj. dne 10. 4. 2017 již jako člen teroristické organizace *Džabhat Fatah aš-Šám* (v té době již užívající název *Haját Tabrír aš-Šám*) převzal od obžalované Fátimy H. převážené finanční prostředky ve výši 6 700 USD, které jí dal obžalovaný Samer S., kdy tyto peníze dále předal osobě Abu al-Abbás, jakožto členu stejné teroristické organizace, přičemž organizace an-Nusra, stejně jako všechny nástupnické organizace, je salafisticko-džihádistická organizovaná skupina s hierarchickou strukturou a rozdělením úkolů, která má za cíl svržení syrské vlády a nastolení práva šaría v celé oblasti, a mezi využívané prostředky boje patří mj. páchání teroristických útoků, přičemž jako teroristická organizace byla označena například v rezolucích Rady bezpečnosti OSN 2170 (r. 2014), 2178 (r. 2014), 2199 (r. 2015), 2253 (r. 2015), 2396 (r. 2017), jakožto organizace spjatá s teroristickou organizací al-Káida a byla zařazena se všemi nástupnickými organizacemi na sankční seznam sestavený Sankčním výborem Rady bezpečnosti OSN pro al-Káidu a Da'íš, který byl zřízen na základě rezoluce RB OSN 1267 (r. 1999),

tedy:

obžalovaný Samer S.

úmyslně jinému usnadnil, zejména radou a utvrzováním v předsevzetí, účastnit se činnosti na organizované zločinecké skupině určené nebo zaměřené k páchání teroristického útoku (§ 311) nebo teroru (§ 312),

obžalovaný Omar S.

účastnil se činnosti teroristické skupiny, a to jako člen teroristické skupiny, která naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny,

II.

obžalování Samer S. a Fátima (roz. Kristýna) H.

Samer S. v době mezi lednem a březnem 2017 zprostředkoval Fátimě H. seznámení se svým bratrem Omarem S. za účelem jejich sňatku, 26. 3. 2017 je prostřednictvím internetu oddal dle práva šaría, Fátimu H. podporoval ve vycestování za Omarem S. do Sýrie, o němž věděl, že vstoupil do řad teroristické organizace *Džabhat Fatah aš-Šám*, od ledna 2017 vystupující pod názvem *Haját Tabrír aš-Šám*, objednal jí letenku na 30. března 2017 do Turecka, kam jí však byl vstup odmítnut, poté jí objednal jízdenky na autobus do Sofie a Istanbulu na 2. a 3. dubna 2017 a radil jí, jak jednat s úřady na turecko-syrské hranici,

přičemž 10. dubna 2017 Fátima H. překročila syrskou hranici, za níž se setkala s Omarem S., a odcestovala s ním do města Idlib, přičemž věděla, že je členem teroristické organizace an-Nusra (v té době již užívající název *Haját Tabrír aš-Šám*), což bylo také důvodem jejího sňatku a odjezdu do Sýrie, neboť se ztotožňovala s radikální salafisticko-džihádistickou ideologií a měla v úmyslu aktivně se do džihádu zapojit, Omaru Shehdehovi pak minimálně do října 2017 zajišťovala v domácnosti zázemí bojovníka, morálně jej podporovala a cvičila s ním se zbraní a sama se označovala za mudžáhida v džihádu a teroristku, přičemž organizace an-Nusra, stejně jako všechny nástupnické organizace, je salafisticko-džihádistická organizovaná skupina s hierarchickou strukturou a rozdělením úkolů, která má za cíl svržení syrské vlády a nastolení práva šaría v celé oblasti, a mezi využívané prostředky boje patří mj. páchání teroristických útoků, přičemž jako teroristická organizace byla označena například v rezolucích Rady bezpečnosti OSN 2170 (r. 2014), 2178 (r. 2014), 2199 (r. 2015), 2253 (r. 2015), 2396 (r. 2017), jakožto organizace spjatá s teroristickou organizací al-Káida a byla zařazena se všemi nástupnickými organizacemi na sankční seznam sestavený Sankčním výborem Rady bezpečnosti OSN pro al-Káidu a Da'íš, který byl zřízen na základě rezoluce RB OSN 1267(r. 1999),

tedy:

obžalovaná Fátima (roz. Kristýna) H.

účastnila se činnosti teroristické skupiny, a to jako člen teroristické skupiny, která naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny,

obžalovaný Samer S.

úmyslně jinému usnadnil, zejména radou a utvrzováním v předsevzetí, účastnit se činnosti teroristické skupiny, a to jako členu teroristické skupiny, která naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny,

III.

1) obžalovaný Samer S.

dne 17. 8. 2016 v úmyslu finančně podporovat teroristickou organizaci Džabhat an-Nusra, zejména její zraněné bojovníky-mudžahedíny, po předchozí domluvě s dalšími blíže neztotožněnými osobami, vystupujícími pod jmény Abdullrazzaq al-Mahdy al-Dimašqy, Abu Bakr al-Mothanna aš-Šámi a Abu al-Abbás, o kterých věděl, že se jedná o členy výše jmenované teroristické organizace, a s nimiž byl v pravidelném kontaktu prostřednictvím audio-hovorů nebo textových zpráv přes šifrovanou internetovou aplikaci Telegram, rozeslal prostřednictvím aplikace WhatsApp výzvu muslimům v České a Slovenské republice k finanční sbírce, která měla trvat do 15. 9. 2016, a peníze měly být určeny pro léčbu raněných a koupi potravin, přičemž příspěvky měly být zasílány na bankovní účty číslo 2200942624/2010 a číslo 2100942619/8330, jejichž byl majitelem, v rámci uvedené sbírky shromáždil finanční částku 7 115 EUR, tuto částku následně dne 27. 9. 2016 předal v Bratislavě osobě, která ji ve Vídni předala blíže dalšímu neztotožněnému prostředníkovi, který zajistil předání částky teroristické organizaci Džabhat Fatah aš-Šám, když dne 29. 9. 2016 potvrdil Abu al-Abbás Sameru S., že částku obdržel

2) obžalovaný Samer S.

dne 18. 11. 2016 v úmyslu finančně podporovat teroristickou organizaci Džabhat an-Nusra, zejména její zraněné bojovníky-mudžahedíny, po předchozí domluvě s dalšími blíže neztotožněnými osobami, vystupujícími pod jmény Abdullrazzaq al-Mahdy al-Dimašqy, Abu Bakr al-Mothanna aš-Šámi a Abu al-Abbás, o kterých věděl, že se jedná o členy výše jmenované teroristické organizace, a s nimiž byl v pravidelném kontaktu prostřednictvím audio-hovorů nebo textových zpráv přes šifrovanou internetovou aplikaci Telegram, rozeslal prostřednictvím aplikace WhatsApp výzvu muslimům v České a Slovenské republice k finanční sbírce, která trvala do 19. 12. 2016 a měla být určena na pomoc raněným, zejména v Aleppu a okolí, dne 21. 12. 2016 Samer S. po domluvě s Abu Bakrem předal finanční částku 5 918 EUR blíže neztotožněnému prostředníkovi ve Vídni, opět za účelem doručení teroristické organizaci Džabhat Fatah aš-Šám, dne 27. 12. 2016 potvrdil Abu al-Abbás Sameru S., že peníze obdržel, finanční prostředky byly určeny pro organizaci Džabhat Fatah aš-Šám na léčebné výlohy pro raněné bojovníky

3) obžalování Samer S. a Fátima (roz. Kristýna) H.

dne 9. 1. 2017 Samer S. v úmyslu finančně podporovat teroristickou organizaci Džabhat an-Nusra, zejména její zraněné bojovníky-mudžahedíny, po předchozí domluvě s dalšími blíže neztotožněnými osobami, vystupujícími pod jmény Abdullrazzaq al-Mahdy al-Dimašqy, Abu Bakr al-Mothanna aš-Šámi a Abu al-Abbás, o kterých věděl, že se jedná o členy výše jmenované teroristické organizace, a s nimiž byl v pravidelném kontaktu prostřednictvím audio-hovorů nebo textových zpráv přes šifrovanou internetovou aplikaci Telegram, rozeslal prostřednictvím aplikace WhatsApp sdělení muslimům v České a Slovenské republice, že pokračuje finanční sbírka na pomoc raněným v Sýrii, přičemž k výzvě připojil tři videa, která mu za tím účelem zaslal Abú al-Abbás, jež měla ukazovat tři raněné civilisty, jimž bylo přispěno z předchozí sbírky na léčbu, ve skutečnosti se však jednalo o zraněné mudžahedíny, předal dne 2. 4. 2017 finanční částku 6 700 USD Fátimě H., která v případě zadržení měla dle instrukcí Samera S. uvést, že jsou určeny pro výstavbu školky v Turecku, dne 10. 4. 2017 po překročení syrské hranice, za níž se setkala s Omarem S., jakožto členem teroristické organizace Džabhat Fatah aš-Šám (v té době již užívající název *Haját Tabrír aš-Šám*), mu převážené finanční prostředky předala a Omar S. je dne 16. 4. 2017 předal osobě Abu al-Abbás, jakožto členu teroristické organizace Džabhat Fatah aš-Šám (v té době již užívající název *Haját Tabrír aš-Šám*), kdy finanční prostředky byly určeny na léčebné výlohy pro raněné bojovníky této organizace, přičemž Fátima H. byla srozuměna s tím, k jakému účelu jsou tyto finanční prostředky určeny, tedy na podporu uvedené teroristické organizace, a rovněž si byla vědoma, že se jedná o koordinovanou činnost více osob, v níž plní dílčí úlohu,

tedy:

obžalovaný Samer S.

(pod body 1, 2, 3)

jako člen organizované skupiny shromažďoval finanční prostředky a finančně podporoval teroristickou skupinu

obžalovaná Fátima (roz. Kristýna) H.

(pod bodem 3)

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Holcová

jako členka organizované skupiny finančně podporovala teroristickou skupinu,

čímž spáchali

obžalovaný Samer S.

pod bodem I.

zvláště závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1, 2 tr. zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017,

pod bodem II.

zvláště závažný zločin účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

pod bodem III./1, 2, 3

pokračující zvláště závažný zločin financování terorismu dle § 312d odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku,

obžalovaný Omar S.

pod bodem I.

zvláště závažný zločin účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku,

obžalovaná Fátima (roz. Kristýna) H.

pod bodem II.

zvláště závažný zločin účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku,

pod bodem III./3

zvláště závažný zločin financování terorismu dle § 312d odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný Samer S.

Podle § 312a odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

obžalovaný Omar S.

Podle § 312a odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 11 (jedenácti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

obžalovaná Fátima (roz. Kristýna) H.

Podle § 312a odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu zařazuje **do věznice se ostrahou.**

Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalované Fátimy (roz. Kristýny) H. **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2020, č. j. 46 T 12/2019-2425 (dále též „*rozsudek soudu prvního stupně*“) byl obžalovaný **Samer S.** uznán vinným pokračujícím zvlášť závažným zločinem účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku (pod body I./1, 2) a pokračujícím zvlášť závažným zločinem financování terorismu dle § 312d odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku (pod body II./1, 2, 3), za což mu byl dle § 312a odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 (deseti) let, pro jehož výkon byl dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.
2. Stejným rozsudkem byl uznán vinným také obžalovaný **Omar S.** a to zvlášť závažným zločinem účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku (pod body I./1) a zvlášť závažným zločinem financování terorismu dle § 312d odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku (pod body II./3), za což mu byl dle § 312a odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 11 (jedenácti) let, pro jehož výkon byl dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.
3. Konečně stejným rozsudkem byla uznána vinnou také obžalovaná **Fátima (roz. Kristýna) H.**, a to zvlášť závažným zločinem účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku (pod body I./2) a zvlášť závažným zločinem financování terorismu dle § 312d odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku (pod body II./3), za což jí byl dle § 312a odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let, pro jehož výkon byla dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou.
4. Podle **skutkových zjištění soudu prvního stupně** spáchali obžalovaní Samer S., Omar S. a Fátima H. shora uvedené trestné činy tím, že:

„I.

1) obžalovaní Samer S. a Omar S.

Omar S. pojal nejpozději během července 2016 úmysl zapojit se v Sýrii aktivně do ozbrojeného konfliktu proti syrské vládě v řadách organizace Džabhat an-Nusra, v čemž ho Samer S. cíleně podporoval, schvaloval jeho jednání, zjišťoval informace od osob, které se již v oblasti nacházely, dával mu instrukce jakým způsobem do Sýrie odcestovat, jak se chovat na turecko-syrské hranici, zajišťoval mu kontakty, jejichž prostřednictvím Omar S. cestu do Sýrie následně uskutečnil, když 25. 11. 2016 překročil turecko-syrské hranice a ve městě Idlib vstoupil do řad organizace Džabhat Fatah aš - Šám (Fronta dobytí Levanty), do července 2016 užívající název Džabhat an-Nusrá li-Abli aš-Šám (Fronta podpory pro lid Levanty), zkráceně an-Nusrá, od ledna 2017 pak vystupující pod názvem Haját Tabrír aš-Šám (Shromáždění pro osvobození Levanty), zde absolvoval výcvik zacházení se zbraněmi, výbušninami a v taktice boje, a následně byl vybrán, aby cvičil další bojovníky, což činil, a aktivně se

tak zapojil do činnosti této ozbrojené skupiny, a to minimálně do října 2017, přičemž organizace an-Nusra, stejně jako všechny nástupnické organizace, je salafisticko-džihádistická organizovaná skupina s hierarchickou strukturou a rozdělením úkolů, která má za cíl svržení syrské vlády a nastolení práva šaría v celé oblasti, a mezi využívané prostředky boje patří mj. páčání teroristických útoků, přičemž jako teroristická organizace označena například v rezolucích Rady bezpečnosti OSN 2170 (r. 2014), 2178 (r. 2014), 2199 (r. 2015), 2253 (r. 2015), 2396 (r. 2017) jakožto organizace spjatá s teroristickou organizací al-Káida a byla zařazena se všemi nástupnickými organizacemi na sankční seznam sestavený Sankčním výborem Rady bezpečnosti OSN pro al-Káidu a Da'iš, který byl zřízen na základě rezoluce RB OSN 1267 (r. 1999),

2) obžalování Samer S. a Fátima H.

Samer S. v době mezi lednem a březnem 2017 zprostředkoval Fátimě H. seznámení se svým bratrem Omarem S. za účelem jejich sňatku, 26. 3. 2017 je prostřednictvím internetu oddal dle práva šaría, Fátimu H. podporoval ve vycestování za Omarem S. do Sýrie, o němž věděl, že vstoupil do řad teroristické organizace Džabhat Fatah aš – Šám, od ledna 2017 vystupující pod názvem Haját Tahrír aš-Šám, objednal jí letenku na 30. března 2017 do Turecka, kam jí však byl vstup odmítnut, poté ji objednal jízdenky na autobus do Sofie a Istanbulu na 2. a 3. dubna 2017 a radil jí, jak jednat s úřady na turecko-syrské hranici, přičemž 10. dubna 2017 Fátima H. překročila syrskou hranici, za níž se setkala s Omarem S., a odcestovala s ním do města Idlib, přičemž věděla, že je členem teroristické organizace an-Nusra (v té době již užívající název Haját Tahrír aš-Šám), což bylo také důvodem jejího sňatku a odjezdu do Sýrie, neboť se ztotožňovala s radikální salafisticko-džihádistickou ideologií a měla v úmyslu aktivně se do džihádu zapojit, Omaru Shebdehovi pak minimálně do října 2017 zajišťovala v domácnosti zázemí bojovníka, morálně jej podporovala a cvičila s ním se zbraní a sama se označovala za mudžáhida v džihádu a teroristku, přičemž organizace an-Nusra, stejně jako všechny nástupnické organizace, je salafisticko-džihádistická organizovaná skupina s hierarchickou strukturou a rozdělením úkolů, která má za cíl svržení syrské vlády a nastolení práva šaría v celé oblasti, a mezi využívané prostředky boje patří mj. páčání teroristických útoků, přičemž jako teroristická organizace označena například v rezolucích Rady bezpečnosti OSN 2170 (r. 2014), 2178 (r. 2014), 2199 (r. 2015), 2253 (r. 2015), 2396 (r. 2017) jakožto organizace spjatá s teroristickou organizací al-Káida a byla zařazena se všemi nástupnickými organizacemi na sankční seznam sestavený Sankčním výborem Rady bezpečnosti OSN pro al-Káidu a Da'iš, který byl zřízen na základě rezoluce RB OSN 1267(r. 1999),

II.

1) obžalovaný Samer S.

dne 17. 8. 2016 v úmyslu finančně podporovat teroristickou organizaci Džabhat an-Nusrá, zejména její zraněné bojovníky-mudžahedíny, po předchozí domluvě s dalšími blíže neztotožněnými osobami, vystupujícími pod jmény Abdullrazzaq al-Mahdy al-Dimašqy, Abu Bakr al-Mothanna aš-Šámi a Abu al-Abbás, o kterých věděl, že se jedná o členy výše jmenované teroristické organizace, a s nimiž byl v pravidelném kontaktu prostřednictvím audio-hovorů nebo textových zpráv přes šifrovanou internetovou aplikaci Telegram, rozeslal prostřednictvím aplikace WhatsApp výzvu muslimům v České a Slovenské republice k finanční sbírce, která měla trvat do 15. 9. 2016, a peníze měly být určeny pro léčbu raněných a koupi potravin, přičemž příspěvky měly být zasílány na bankovní účty číslo 2200942624/2010 a číslo 2100942619/8330, jejichž byl majitelem, v rámci uvedené sbírky shromáždil finanční částku 7 115 EUR, tuto částku následně dne 27. 9. 2016 předal v Bratislavě osobě, která ji ve Vídni předala blíže dalšímu neztotožněnému prostředníkovi, který zajistil předání částky teroristické organizaci Džabhat Fatah aš-Šám, když dne 29. 9. 2016 potvrdil Abu al-Abbás Sameru S., že částku obdržel

2) obžalovaný Samer S.

dne 18. 11. 2016 v úmyslu finančně podporovat teroristickou organizaci Džabhat an-Nusrá, zejména její zraněné bojovníky-mudžahedíny, po předchozí domluvě s dalšími blíže neztotožněnými osobami, vystupujícími pod jmény Abdullrazzaq al-Mahdy al-Dimašqy, Abu Baker al-Mothanna aš-Šámi a Abu al-Abbás, o kterých věděl, že se jedná o členy výše jmenované teroristické organizace, a s nimiž byl v pravidelném kontaktu prostřednictvím audio-hovorů nebo textových zpráv přes šifrovanou internetovou aplikaci Telegram, rozeslal prostřednictvím aplikace Whats.App výzvu muslimům v České a Slovenské republice k finanční sbírce, která trvala do 19. 12. 2016 a měla být určena na pomoc raněným, zejména v Aleppu a okolí, dne 21. 12. 2016 Samer S. po domluvě s Abu Bakrem předal finanční částku 5 918 EUR blíže neztotožněnému prostředníkovi ve Vídni, opět za účelem doručení teroristické organizaci Džabhat Fatah aš-Šám, dne 27. 12. 2016 potvrdil Abu al-Abbás Sameru S., že peníze obdržel, finanční prostředky byly určeny pro organizaci Džabhat Fatah aš-Šám na léčebné výlohy pro raněné bojovníky

3) obžalovaní Samer S., Omar S. a Fátima H.

dne 9. 1. 2017 Samer S. v úmyslu finančně podporovat teroristickou organizaci Džabhat an-Nusrá, zejména její zraněné bojovníky-mudžahedíny, po předchozí domluvě s dalšími blíže neztotožněnými osobami, vystupujícími pod jmény Abdullrazzaq al-Mahdy al-Dimašqy, Abu Baker al-Mothanna aš-Šámi a Abu al-Abbás, o kterých věděl, že se jedná o členy výše jmenované teroristické organizace, a s nimiž byl v pravidelném kontaktu prostřednictvím audio-hovorů nebo textových zpráv přes šifrovanou internetovou aplikaci Telegram, rozeslal prostřednictvím aplikace Whats.App sdělení muslimům v České a Slovenské republice, že pokračuje finanční sbírka na pomoc raněným v Sýrii, přičemž k výzvě připojil tři videa, která mu za tím účelem zaslal Abú al-Abbás, jež měla ukazovat tři raněné civilisty, jimž bylo přispěno z předchozí sbírky na léčbu, ve skutečnosti se však jednalo o zraněné mudžahedíny, předal dne 2. 4. 2017 finanční částku 6 700 USD Fátimě H., která v případě zadržení měla dle instrukcí Samera S. uvést, že jsou určeny pro výstavbu školky v Turecku, dne 10. 4. 2017 po překročení syrské hranice, za níž se setkala s Omarem S., mu převážené finanční prostředky předala a Omar S. je dne 16. 4. 2017 předal osobě Abu al-Abbás jakožto členu teroristické organizace Džabhat Fatah aš-Šám, kdy finanční prostředky byly určeny na léčebné výlohy pro raněné bojovníky této organizace, přičemž Fátima H. i Omar S. byli srozuměni s tím, k jakému účelu jsou tyto finanční prostředky určeny, tedy na podporu uvedené teroristické organizace, a rovněž si byli vědomi, že se jedná o koordinovanou činnost více osob, v níž plní dílčí úlohu.“

5. Citovaný rozsudek nenabyl právní moci, protože si proti němu podali odvolání obžalovaný Samer S., Omar S. a Fátima H. a také státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze.
6. **Odvolání obžalovaného Samera S.** směřuje jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu. Výrokům rozsudku vytkl pro jejich nesprávnost, neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestným činem a zároveň pokud jde o výrok pod bodem II./3, tak zde nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.
7. Pokud jde o první skutek, že obžalovaný měl cíleně podporovat svého bratra Omara S. v jeho úmyslu odcestovat do Sýrie a v zapojení se do organizace Džabhat an-Nusra, zdůraznil, že k této podpoře a pomoci mělo dle obžaloby i dle rozsudku soudu prvního stupně docházet v létě a na podzim roku 2016, s tím že Omar S. překročil syrské hranice a ve městě Idlib vstoupil do řad organizace Džabhat Fatah aš - Šám v listopadu 2016. Předmětný zločin účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku je přitom součástí českého trestního zákoníku až od 1. 2. 2017. Před tímto datem (tedy v roce 2016) tato skutková podstata neexistovala. Obžalovaný tedy nemůže být za toto své jednání trestně odpovědný, protože v době, kdy svému bratru měl pomáhat v cestě do Sýrie, nebylo takové jednání trestné. S ohledem na to je tedy třeba konstatovat, že obžalovaný nemohl spáchat zvlášť závažný zločin účasti na teroristické skupině ve formě pomoci, protože daný skutek v předmětné době nebyl trestným činem. Zásadně tedy

nesouhlasí s argumentací státního zástupce (převzatou i soudem prvního stupně), dle které se obžalovaný sice jednání dopustil před 1. 2. 2017, avšak jeho jednání by bylo údajně možné podřadit pod skutkovou podstatu tr. činu teroristického útoku dle § 311 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017. Soud prvního stupně tento závěr přejímá a v bodě 59 rozsudku konstatuje, že před 1. 2. 2017, by bylo možno jednání obžalovaného posoudit jako přípravu k zvlášť závažnému zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku, [poukazuje, že správně jde zřejmě o § 311 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku], neboť podle tohoto ustanovení je trestně odpovědný ten, kdo v úmyslu poškodit ústavní zřízení nebo obranyschopnost ČR, naruší nebo zničí její základní politickou, hospodářskou, nebo sociální strukturu (nebo mezinárodní organizace), závažným způsobem zastraší obyvatelstvo, nebo protiprávně přinutí vládu, nebo jiný orgán veřejné moci (nebo mezinárodní organizaci), aby něco konala, opominula nebo trpěla, provede útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt, nebo těžkou újmu na zdraví, a takového činu se dopustí jako člen organizované skupiny. Závěr soudu o tom, že Omar S. naplnil skutkovou podstatu teroristického útoku dle citované právní úpravy ve stádiu přípravy, považuje za zjevně neudržitelný. Aby se mohl obžalovaný Omar S. dopustit přípravy trestného činu teroristického útoku dle § 311 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017, muselo by v řízení být prokázáno, že úmyslně vytvářel podmínky pro spáchání teroristického útoku, tedy že v úmyslu poškodit ústavní zřízení nebo obranyschopnost České republiky, narušit nebo zničit základní politickou, hospodářskou nebo sociální strukturu České republiky nebo mezinárodní organizace, závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo nebo protiprávně přinutit vládu nebo jiný orgán veřejné moci nebo mezinárodní organizaci, aby něco konala, opominula nebo trpěla úmyslně vytvářel podmínky pro provedení útoku ohrožujícího život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví. V trestním řízení však nebyly provedeny žádné důkazy, které by prokazovaly naplnění shora popsané skutkové podstaty. Ostatně i v samotné obžalobě je výslovně uvedeno, že není dán k dispozici jednoznačný důkaz, že se Omar S. skutečně zapojil do bojů proti vládním vojskům či civilnímu obyvatelstvu. Stejně tak nesouhlasí s konstrukcí soudu prvního stupně, podle kterého by mělo být jednání obžalovaného pod bodem I./1, 2 posouzeno jako pokračující trestný čin. Podle soudu prvního stupně měl obžalovaný svému bratru pomoci během léta a podzimu 2016 (kdy účast na teroristické skupině nebyla součástí trestního zákoníku) a stejnou pomoc měl posléze poskytnout i obžalované H. během ledna a února 2017, obžalovaná H. se nikdy nestala členkou teroristické skupiny a nikdy se její činnosti nezúčastnila, obžalovaný ji tedy k tomuto nemohl ani pomoci a současně, aby mohlo jít o pokračování, musela by být dána blízká souvislost časová, tedy souvislost v rámci několika dnů nebo maximálně týdnů. V tomto případě ale pomáhal obžalovaný svému bratru během léta a podzimu 2016, když Omar S. překročil hranice 25. 11. 2016. Spoluobžalované H. pak obžalovaný pomáhal ve vycestování do Sýrie až v březnu 2017, přičemž hranici překročila až v dubnu 2017. Mezi oběma skutky tedy uplynuly více než 3 měsíce. V takovém případě již zjevně nelze hovořit o blízké časové souvislosti a na danou situaci tedy nelze pohlížet jako na pokračování v trestném činu. V případě opačného výkladu by navíc šlo o retroaktivitu v neprospěch obžalovaného.

8. Co se týče druhého skutku, tedy toho, že obžalovaný zprostředkoval spoluobžalované H. seznámení se svým bratrem, oddal je podle práva šaría, a dále spoluobžalovanou podporoval ve vycestování za svým bratrem do Sýrie, je třeba v první řadě uvést, že zprostředkování seznámení Fátimy H. s Omarem S., ani jejich oddání podle práva šaría, není nijak trestněprávně relevantní a

není tedy důvodu, aby takové skutečnosti byly uváděny ve skutkové větě výroku rozsudku. V řízení nebylo nijak prokázáno, že by se měla jakkoliv účastnit jakékoliv činnosti teroristické skupiny. V jejím případě tak nedošlo k naplnění skutkové podstaty daného trestného činu a jako trestné tedy nelze vnímat ani jednání obžalovaného, který jí pomáhal do Sýrie vycestovat. Skutková věta tedy nevyjadřuje skutečnosti rozhodné pro naplnění skutkové podstaty trestného činu účasti na teroristické skupině ve smyslu § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, tj. naplnění toho, že by se obžalovaná měla účastnit činnosti teroristické skupiny, a to jako její člen. Ve shora uvedené skutkové větě je pouze uvedeno, že obžalovaná odcestovala do Sýrie, tam se setkala se spoluobžalovaným a zajišťovala mu v domácnosti zázemí bojovníka, morálně jej podporovala a cvičila s ním se zbraní a sama se označovala za mudžáhida v džihádu a teroristku. Uvedl, že aby byla naplněna skutková podstata trestného činu účasti na teroristické skupině, musela by se obžalovaná přímo účastnit činnosti této teroristické skupiny. V řízení byly provedeny důkazy, prokazující, že obžalovaná vycestovala do Sýrie, žila tam s Omarem S. a jako jeho žena mu poskytovala zázemí, což neznamena, že je členkou teroristické organizace, a že se účastní její činnosti. V řízení nebyl, kromě konverzace mezi obžalovanými, proveden žádný důkaz, který by prokazoval její zapojení do činnosti organizace An-Nusra. S ohledem na to ani obžalovaný nemůže být trestně odpovědný za to, že jí pomáhal v její cestě do Sýrie a ve svatbě se svým bratrem, protože to není trestným činem. V řízení nebyly provedeny žádné důkazy, z nichž by vyplývalo, že předmětné finanční prostředky byly použity na financování terorismu.

9. Obžalovaný dále trvá na tom, že finanční prostředky popsané v žalobě byly jím určeny vždy pouze k financování léčby raněných a ke koupi potravin. Nebyly určeny na finanční podporu teroristické skupiny. Současně má obžalovaný za to, že v řízení nebylo s dostatečnou jistotou prokázáno, že finanční prostředky se skutečně dostaly do dispozic organizace An-Nusra. Soud prvního stupně k tomuto závěru dochází na základě zajištěné komunikace, podle které měly být finanční prostředky v prvních dvou případech předány nejprve jakési neztotožněné osobě ve Vídni a dále měly být nepopsaným způsobem předány dalším neztotožněným osobám, které je měli opět blíže neurčeným způsobem dopravit do Sýrie. Na to, že se tak stalo, pak soud prvního stupně usuzuje ze zvukových zpráv, kde blíže neztotožněné osoby toto potvrzují. Uvádí, že spíše než o důkazy prokázaný stav, se tedy jedná o jakousi konstrukci nepodložených domněnek, podle které měly neznámé osoby neznámým způsobem dopravit peníze do Sýrie, což neztotožněné osoba potvrzuje. Nijak ale nebylo prokázáno, že by tyto osoby měly být členy organizace An-Nusra. Za tímto účelem nebyl proveden žádný důkaz, jedná se tak pouze o domněnku soudu prvního stupně. V rozsudku se sice hovoří o osobách označených jako Abdullrazzaq al-Mahdy al-Dimašqy, Abu AI Abas, Abu Bakr, Mustafa a další, zde se ale s velkou pravděpodobností jedná pouze o přezdívký, jde tedy o neznámé osoby. V řízení přitom nebyly provedeny žádné důkazy, které by prokazovaly zapojení těchto osob do organizace An-Nusra. Soud tak k závěru, že peníze byly doručeny do Sýrie, dochází pouze na základě zpráv od neurčených osob, popřípadě ze sdělení obžalovaného, že finanční částka byla předána. Z ničeho ale nevyplývá, že by peníze měly být skutečně doručeny do rukou organizace An-Nusra. Zde jde opět pouze o ničím neprokázanou domněnku soudu prvního stupně, uzavírá ve svém odvolání.
10. S ohledem na výše uvedené proto navrhl, aby Vrchní soud v Praze, jako soud odvolací, napadený rozsudek co do výroku o vině a trestu podle § 258 tr. řádu zrušil a věc podle § 259 odst. 1 tr. řádu vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, *in eventum* aby sám ve věci rozhodl rozsudkem a obžalovaného zprostil obžaloby.

11. **Odvolání obžalovaného Omara S.** směřuje jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu. Odvolatel považuje rozsudek vadný zejména z důvodu nesprávně, resp. nedostatečně zjištěného skutkového stavu u stěžejních aspektů skutku, které by zakládaly trestnost činu, a to v důsledku nedostatečně provedeného dokazování ohledně těchto aspektů. Stejně tak se soud prvního stupně dopustil nesprávného právního hodnocení. Rozhodnutí soudu považuje za přezkoumatelné, nicméně stále však ohledně klíčových aspektů jednání obžalovaného Omara se soud nevyjádřil, resp. vyjádřil nesprávně.
12. Těmito aspekty jsou ve vazbě na skutek I./1 přesné časové určení pobytu obžalovaného Omara S. v Sýrii ve vazbě na klíčové datum 1. února 2017 (nabytí účinnosti novely č. 455/2016 Sb.), a dále okamžik, kdy měl z organizace An-Nusra vystoupit. Stejně tak u skutku II./3 dalším aspektem je nedostatečnost skutkového zjištění, zda se měl jakkoliv podílet na manipulaci s finančními prostředky určenými na pomoc teroristům.
13. Soud prvního stupně sice vyložil, na základě jakých konkrétních důkazních prostředků došel ke skutkovým závěrům, nicméně chybou prvostupňového soudu je nedostatečnost skutkových zjištění ohledně činnosti obžalovaného Omara S. v Sýrii, a to zdali se vůbec přidal k organizaci An-Nusra a pokud ano, kdy přesně z ní vystoupil. Uvedené má totiž vztah k trestnosti daného jednání, neboť uvedené teroristické trestné činy (§ 312a a 312d TrZ) byly do trestního zákona přidány až novelou č. 455/2016 Sb., s účinností od 1. února 2017. Omar S. měl však vycestovat do Sýrie již v roce 2016, tedy v době, kdy dané jednání nebylo *de iure* trestné, a proto není možné jeho jednání hodnotit jako trestný čin, neboť by to bylo v rozporu se zákazem retroaktivity, který je vyjádřen § 1 a § 2 odst. 1 tr. zákoníku.
14. Obžalovaný uvedl, že je u něj klíčové skutkové zjištění, zdali opravdu vstoupil do organizace An-Nusra, kdy měl vstoupit v listopadu 2016, a zdali v této organizaci setrval alespoň do února 2017. Z proběhlého trestního řízení vyplynulo, že měl z dané organizace vystoupit, a mělo se tak stát v roce 2017, nicméně není řádně skutkově zjištěno z žádného relevantního přímého důkazu, že by vystoupil až po lednu 2017. Uvedené je pak klíčové v tom, že právní kvalifikace skutku obžalovaného je založena na teroristických trestných činech, které začaly být dle našeho právního řádu trestné až v únoru 2017. Řečeno jinak, pokud by obžalovaný vstoupil do organizace An-Nusra a vystoupil z ní před únorem 2017, resp. by přestal své aktivity v ní, pak by jeho jednání v tomto nebylo trestné, a to ani dle tehdejší právní úpravy.
15. V této souvislosti polemizuje se závěrem soudu prvního stupně, který se snaží tuto vadu překlenout argumentací, že by takové jednání bylo stejně trestné, neboť by bylo lze jej kvalifikovat jako trestný čin teroristického útoku dle § 311 TrZ, dle tehdejšího znění. Taková úvaha je však chybná, neboť ve vymezení skutku (výrok skutková věta I. 1) napadeného rozsudku), není konkretizováno ono konkrétní jednání uvedené v § 311 odst. 1 písm. a) až g) TrZ (např. zmocnění se rukojmí, únos, zničení veřejného zařízení apod.), které je stavebním kamenem pro danou právní kvalifikaci, a to i dle odst. 2 alinea třetí, tedy musí být konkrétně skutkově vymezeno jednání uvedené v písm. a) až g), a to i k tomu, aby bylo možno užít ustanovení o podpoře jednání, teroristy nebo člena teroristické skupiny.
16. Pokud jde o skutek II./3) tak zde uvedl, že není jednoznačně prokázáno (chybí jakýkoliv přímý důkaz), že by obžalovaný Omar participoval na předávání peněz, resp. že by uvedené finanční prostředky reálně obdržel a předal je dále. Vše bylo prokazováno zprostředkovaně, jedná se tak o nepřímé důkazy, které však v této části (přijetí a manipulace s penězi ze strany Omara S.), netvoří ucelený řetězec.

17. Pokud jde o výrok o trestu, tak zde nebyly soudem prvního stupně náležitě zhodnoceny a akcentovány pohnutky obžalovaného, a sice že šlo o boj proti tvrdě autokratickému syrskému režimu diktátora Bašára Assada, který obžalovaní vnímají jako totalitní, nedemokratický, surový, krutě bojující proti vlastnímu lidu a potlačující jakékoliv formy odporu a současně pohnutku obžalovaného jít pomáhat utlačovanému lidu Sýrie. V daném případě tak mohl být uložen trest kratšího trvání.
18. Obžalovaný navrhl, aby Vrchní soud v Praze, jako soud odvolací, napadený rozsudek zrušil a buď rozhodl sám tak, že se obžalovaný zprošťuje obžaloby, trestní stíhání zastavil, *in eventum* mu při uznání viny uložil mírnější trest, anebo aby trestní věc byla vrácena soudu prvního stupně k jejímu dalšímu projednání a rozhodnutí.
19. **Odvolání obžalované Fátimy H..** směřuje jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu. Napadenému rozsudku vytkla podstatné vady řízení předcházející vydání napadeného rozsudku, zejména nerespektování základních zásad trestního řízení a tedy porušení ustanovení sloužících k řádnému objasnění věci, a také vady spočívající v nejasnosti a neúplnosti v něm uváděných skutkových zjištění, způsobujících v konečném důsledku nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, v neposlední řadě pak také porušení práva na obhajobu a spravedlivý proces.
20. V odůvodnění uvedla, že soud prvního stupně neprovedl dokazování v potřebném rozsahu, přičemž ty důkazy, které provedl, dostatečně řádně nevyhodnotil. Skutkové závěry nalézacího soudu jsou z části nepodložené a vycházejí jen ze spekulativních konstrukcí a domněnek soudu, v nichž se současně zřetelně projevuje postup, který lze *cum grano salis* označit jako postup „v pochybnostech v neprospěch obžalované“.
21. Soud prvního stupně totiž nekriticky vycházel fakticky pouze z obsahu komunikace vedené elektronickou poštou a prostřednictvím aplikace Telegram jak mezi Samerem S. a jeho bratrem Omarem S., tak mezi odvolatelkou a její matkou Marií S., potažmo dalšími osobami, a ze znaleckých posudků, vyhotovených na jejím základě. Konkrétní skutková zjištění z takto provedených důkazních prostředků bez dalšího, dle názoru obhajoby, jednoznačný závěr k prokázání viny skýtat nemohou a bez existence dalších konkrétních skutkových zjištění stran tvrzeného (údajného) zapojení klientky na činnosti teroristické organizace Džabhat an-Nusra nejsou a nemohou být nikterak postačující. V tomto směru je pak pochybná i právní kvalifikace skutku.
22. Obžalovaná, vedle shora naznačeného porušení zásady *in dubio pro reo*, namítá porušení práva na svoji obhajobu a práva na spravedlivý proces, a to v řízení předcházejícím vydání napadeného rozsudku, konkrétně pak v důsledku chybného postupu Okresního soudu pro Prahu 5, který rozhodl o vzetí obžalovaného Samera S. do vazby v rámci vazebního zasedání, konaného dne 23. 11. 2018, na které však jako spoluobžalovaná prostřednictvím svého obhájce nebyla přizvána, ani o něm žádným způsobem vyrozuměna, když o předmětném úkonu (vzetí spoluobžalovaného Samera S. do vazby) se obhajoba měla možnost dozvědět teprve z médií. Uvedeným postupem tedy byla podstatně zkrácena na svém právu obhajoby, neboť jí byla odeprána možnost účasti na úkonu trestního řízení (t.j. v rámci vazebního zasedání), v jehož průběhu chtěla prostřednictvím svého obhájce uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy i formou kladení relevantních dotazů spoluobžalovanému Samerovi S.
23. S ohledem na výše uvedené proto Vrchnímu soudu v Praze, jako soudu odvolacímu, navrhla, aby napadený rozsudek zrušil a obžalovaná byla v plném rozsahu zproštěna obžaloby.

24. **Odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze** (dále též „odvolání státního zástupce“) směřuje do výroku o vině v bodě I./1, 2 rozsudku v neprospěch obžalovaného Samera S. Pro úplnost dodal ve vztahu k ostatním obžalovaným, a v případě výroku pod body II./1, 2, 3 i ve vztahu k obžalovanému Sameru S., že považuje výroky o vině za zcela přiléhavé, stejně jako výroky o trestu ve vztahu ke všem obžalovaným.
25. V odůvodnění odvolání uvedl, že s kvalifikací jednání obžalovaného jako pokračujícího zločinu se nelze ztotožnit. Byť lze souhlasit se soudem prvního stupně v tom, že v daném případě byly útoky vedeny obdobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou i v předmětu útoku a naplňovaly skutkovou podstatu stejného trestného činu, tak vzhledem k tomu, že obžalovaný se svého jednání dopustil právě ve formě pomoci a zároveň ve vztahu ke dvěma odlišným pachatelům, není možné toto jednání s ohledem na zásadu akcesority účastenství na trestném činu posoudit jako jeden pokračující trestný čin, ale je nutno je kvalifikovat jako dva samostatné trestné činy, jak bylo již aplikační praxi judikováno.
26. V důsledku posouzení jednání obžalovaného jako dvou samostatných skutků samozřejmě nastává situace, že skutek pod bodem I./1 rozsudku spáchal obžalovaný před nabytím účinnosti zákona č. 455/2016 Sb., jímž byla zavedena skutková podstata trestného činu účasti na teroristické skupině - § 312a tr. zákoníku, nicméně jeho jednání by bylo možné podřadit pod skutkovou podstatu trestného činu teroristického útoku dle § 311 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017 ve stadiu přípravy dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když sice není dán k dispozici jednoznačný důkaz, že se Omar S. skutečně zapojil do bojů proti vládním vojskům či civilnímu obyvatelstvu, a s ohledem na akcesoritu účastenství by tak nebylo možno posoudit jednání Samera S. jako pomoc k dokonání činu, ale toto jednání by bylo možno posoudit jako jeho přípravu, když již samotný vstup Omara Shedeha do řad jednotek teroristické organizace Džabhat Fatah aš-Šám by bylo nutno posoudit jako přípravu k tomuto trestnému činu, když příprava teroristického útoku byla a je trestná. Nicméně s ohledem na výši trestních sazeb je posouzení jednání Samera S. podle pozdější právní úpravy příznivější, když trestní sazba stanovená § 311 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017 činila dvanáct až dvacet roků, popřípadě bylo možno uložit výjimečný trest.
27. S ohledem na výše uvedené proto navrhl, aby Vrchní soud v Praze, jako soud odvolací, napadený rozsudek ve výroku o vině pod bodem I./1, 2 dle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu, a ve smyslu § 258 odst. 2 tr. řádu i ve výroku o trestu, ve vztahu k obžalovanému Sameru S. zrušil a dle § 259 odst. 3, 4 tr. řádu sám ve věci rozhodl tak, že obžalovaného uzná vinným ze spáchání dvou zločinů účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku a při nezměněném výroku o vině pod body II./1, 2, 3 rozsudku uložil trest v původní výši uložené Městským soudem v Praze.
28. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla podána odvolání a správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou v odvolání vytýkány, odvolací soud přihlíží jen, pokud mají vliv na správnost výroku, proti nimž bylo podáno odvolání. Vrchní soud v Praze zkoumal, zda nedošlo k porušení práva obžalovaných na obhajobu, dále zkoumal, zda soud prvního stupně řádně opatřil veškeré potřebné důkazy, kdy tyto následně podle § 2 odst. 5, 6 tr. ř. vyhodnotil. V tomto směru odvolací soud uzavírá, že nalézací soud správně vyhodnotil skutková zjištění a na základě těchto zjištění došel ke správnému závěru o vině obžalovaných. Odvolací soud se však se

soudem prvního stupně neztotožnil v právní kvalifikaci, jak bude rozvedeno níže a rozsudek soudu prvního stupně zrušil, a to jednak z podnětu státního zástupce Vrchního státního zastupitelství, ale i z podnětu obžalovaných Omara S. a Samera S. Co se týká uložených trestů, odvolací soud uložil totožné tresty jako soud nalézací.

29. Pokud jde o odvolání obžalovaných nutno dodat, že některé námitky směřují do způsobu hodnocení důkazů soudem prvního stupně, což je činnost, která je výsadním právem soudu prvního stupně, který důkazy provádí a poté hodnotí, pokud přitom nalézací soud postupoval důsledně dle zásady ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. jeho argumentace není v rozporu se zásadou obecné logiky, tak nelze proti takovému hodnocení důkazů nic namítat, tak je tomu i v tomto případě. Proto odvolací soud skutková zjištění soudu prvního stupně jako zcela správné akceptuje, ztotožňuje se s nimi a na odůvodnění napadeného rozsudku v tomto směru odkazuje. Pokud jde o skutková zjištění, vina obžalovaných byla jednoznačně prokázána, zejména výpovědi samotného obžalovaného Samera S., který se ke své trestné činnosti v podstatě doznal, a to v plném rozsahu, kdy potvrdil, že pomohl do Sýrie vycestovat nejprve svému bratrovi Omarovi, následně i Fátimě H., a to proto, aby se mohli připojit k organizaci Džabhat Fatah aš - Šám (Fronta dobytí Levanty), do července 2016 užívající název Džabhat an-Nusrá li-Ahli aš-Šám (Fronta podpory pro lid Levanty), zkráceně An-Nusra, od ledna 2017 pak vystupující pod názvem Haját Tahrír aš-Šám (Shromáždění pro osvobození Levanty), (dále **jen zkráceně An-Nusra**), která bojuje proti zločinnému režimu syrského vůdce Bašára al-Asada. Obžalovaný Samer S. se doznal i k jednání, které spočívalo v jednání viz. ad II. /1, 2, 3, napadeného rozsudku. Obecně lze říci, že vina obžalovaného a zbylých dvou obžalovaných je prokazována jednak výpovědí Samera S., jednak jednoznačně zajištěnou telekomunikací z aplikace WhatsApp a Telegram včetně audiozpráv obžalovaných, potažmo z dalších důkazů, a to zejména z výpovědí slyšených svědků, ať už rodinných příslušníků či dalších svědků, ale i z listinných důkazů, zejména z odborného znaleckého vyjádření k povaze organizace An-Nusra, taktéž ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie a znaleckého posudku z oboru kriminalistika a kybernetika, specializace fonoskopie. Obžalovaný Samer S. kromě toho, že doznává svou trestnou činnost, kdy ovšem on osobně nepovažuje organizaci An-Nusra za teroristickou, tak je na své jednání i patřičně hrdý.
30. Pokud jde o jednání pod bodem I. rozsudku odvolacího soudu (pod bodem I. /1) v rozsudku soudu I. stupně), které se týká obžalovaných Samera S. a jeho bratra Omara S., zde je vina obou obžalovaných prokázána výpovědí obžalovaného Samera S., který potvrdil, že pomohl bratrovi vycestovat do Sýrie, aby se mohl připojit k organizaci An-Nusra, kdy on osobně nepovažuje syrskou vládu za legitimní, protože nevládne podle práva šaría, tato vláda si vzala za spojence nevěřící, tedy osoby, které nejsou muslimy, vyvraždí syrský lid a další miliony lidí přinutila k imigraci ze země. Není pochyb o tom, že Omar S. se připojil k organizaci An-Nusra, a to konkrétně 25. 11. 2016, kdy překročil turecko-syrské hranice a vstoupil do řad této organizace. Toto je jednak jednoznačně doloženo výpovědí Samera S., jednak i doloženou komunikací mezi ním a bratrem Omarem S., který toto v podstatě potvrzuje v rámci komunikace se svým bratrem a celé jeho zapojení v rámci An-Nusra vyplývá právě z komunikace mezi bratry, ať už přes aplikaci WhatsApp či Telegram. Je zcela zjevné z provedených důkazů, že bratr obžalovaného Samera S., obžalovaný Omar S., působil minimálně do října 2017 v této organizaci, což je jednoznačně doloženo zmíněnou komunikací mezi ním a obžalovaným Samerem S. Je také zcela patrné, od kdy počal obžalovaný Samer S. pomáhat svému bratrovi, aby se aktivně zapojil do ozbrojeného konfliktu proti syrské vládě v řadách organizace An-Nusra, kdy je to patrné zejména

z jeho výpovědi, ze které vyplývá, že to bylo nejpозději během července roku 2016, kdy pojal Omar S. tento úmysl a bratr Samer S. mu v tom byl nápomocen, jak je patrné z jeho doznání i z dalších provedených důkazů.

31. Co se týká jednání pod bodem II. rozsudku odvolacího soudu [v rozsudku soudu I. stupně pod bodem I. /2)], toto bylo naprosto totožné jako jednání obžalovaného Samera S. s jeho bratrem Omarem S., s tím rozdílem, že zde dopomohl Samer S. Fátimě H.. vstoupit do organizace An-Nusra, seznámil obžalovanou se svým bratrem, oddal je dle práva šaría, kdy tuto následně podporoval ve vycestování za obžalovaným Omarem S. do Sýrie a pomohl jí dostat se do Sýrie, kde se setkala se svým již manželem Omarem S. a připojila se k němu, jakožto k členovi teroristické organizace An-Nusra a zapojila se do této teroristické organizace, což vyplývá jednak z výpovědi obžalovaného Samera S., ale i z komunikace, jak mezi obžalovaným Samerem S. a Omarem S., tak i z komunikace Fátimy H., ať už se svojí matkou či s obžalovaným Samerem S.
32. Skutková zjištění v obou těchto bodech jsou zcela jasná, vyplývají z provedených důkazů a nalézací soud tyto důkazy správně vyhodnotil a dospěl k jednoznačně správným skutkovým závěrům, ze kterých vyplývá vina všech tří obžalovaných jednotlivě pod body I. a II rozsudku odvolacího soudu (body I/1,2 rozsudku nalézacího soudu).
33. Co se týká jednání pod bodem III. /1, 2, 3 rozsudku odvolacího soudu (v rozsudku soudu I. stupně pod bodem II./1, 2, 3), zde je potřeba znovu říci, že vina obžalovaného Samera S., potažmo i obžalované Fátimy H. je zcela jednoznačně prokázána, jednak samotnou výpovědí obžalovaného Samera S., který se ke svému jednání doznal a uvedl, že finančně podporoval teroristickou organizaci An-Nusra, kdy má za to, že peníze směřovaly na dobré účely, tj. na zraněné bojovníky mudžahedíny, a že na tom není nic závažného. Jeho výpověď je jednoznačně podepřena i zajištěnou telekomunikací z aplikace WhatsApp a Telegram nalezenou u obžalovaného Samera S., dále z poskytnutých bankovních informací a taktéž je to patrné z listinných důkazů, kdy byla vyhlášena sbírka mezi muslimy v České a Slovenské republice a tímto způsobem opakovaně obžalovaný Samer S. shromažďoval finanční prostředky za tím účelem, aby je poskytl organizaci An-Nusra. Zcela jednoznačně peníze doputovaly k teroristické organizaci An-Nusra, což bylo následně potvrzeno Sameru S. ze zajištěné komunikace, právě s členy organizace An-Nusra, či s lidmi na ní přímo napojenými, s tím, že mu potvrdili, že finanční prostředky dorazily. V posledním případě pod bodem III. /3 se na jednání podílela i obžalovaná Fátima H.. a ta peníze předala již členovi této teroristické organizace obžalovanému Omaru S., který je dále předal další osobě v rámci teroristické organizace An-Nusra, kdy převzetí těchto peněz bylo jednoznačně potvrzeno, jak Omarem S. tak následně i osobou Abu al-Abbás. Je tedy zjevné, odkud ty peníze pocházely a jakým způsobem se dostaly k této teroristické organizaci, a to že se k ní dostaly je také jednoznačně potvrzeno provedenými shora uvedenými důkazy, stejně tak je zcela zjevná výše peněz, která je potvrzena jednak samotným obžalovaným, jednak poskytnutými bankovními informacemi.
34. Ohledně samotné organizace, ať už pod jakýmkoli názvy, které používala, zkráceně organizace An-Nusra, zde se jednoznačně jedná o organizaci, která je salafisticko-džihádistickou organizovanou skupinou s hierarchickou strukturou a rozdělením úkolů, která má za cíl svržení syrské vlády a nastolení práva šaría v celé oblasti, a mezi využívané prostředky boje patří mj. páčání teroristických útoků a je podezřelá i z válečných zločinů. Jako teroristická organizace byla označena v několika rezolucích Rady bezpečnosti OSN, jedná se organizaci spjatou s teroristickou organizací al-Káida, a proto byla zařazena na sankční seznam sestavený Sankčním

výborem Rady bezpečnosti OSN pro al-Káidu a Da'íš, který byl zřízen na základě Rady bezpečnosti OSN č. 1267. Z pohledu mezinárodního práva se jednoznačně jedná o teroristickou organizaci, která užívá prostředky boje, které nejsou dovolené. Ohledně povahy organizace An-Nusra měl soud vedle již zmíněných rezolucí Rady bezpečnosti OSN taktéž i svědectví svědka T. J. Eddina, který se s touto teroristickou organizací měl možnost seznámit přímo v Sýrii, když pobýval v letech 2011 až 2018 ve vesnici Al Fuaah v provincii Idlib, do ničeho se nezapojoval, v podstatě se jen schovával a uvedl, že An-Nusra považovala všechny za nevěřící, včetně muslimů, šíitů, křesťany, všechny, kteří se od nich odlišovali a měli je právo zabít. Z doslechu také ví, že ty, které chytili kdesi na cestě, unesli a zabili. Příslušníci An-Nusra nezabíjeli jen vojáky, zabíjeli všechny, slyšel i to, že zrádce mučili, pálili je cigaretami, rozřezávali je a řezali jim hlavy. Kromě tohoto svědectví měl soud k dispozici i odborné vyjádření Mgr. Pavla Ťupka, Ph.D., odborného asistenta Ústavu blízkého východu a Afriky FFUK, který uvedl, že se jednoznačně jedná o salafistickou militantní organizaci, operující především na území Sýrie a Libanonu. V roce 2005 již v propagandistickém videu akcentovala svůj hlavní cíl, a to zavedení šari'í v globálním měřítku, nikoli pouze v Sýrii, od roku 2016 se více zaměřuje na politické budování jednotné sunnitské fronty v Sýrii. An-Nusra sice vzešla z organizace tzv. Islámského státu, nicméně velmi brzy se vůči ní názorově i programově vymezila, např. v tom smyslu, že se přihlásila k programu džihádistické organizace al-Káida.

35. Dále pokud jde o důkazy, které vyplývají z audiozpráv a z provedené komunikace, zde měl soud vypracované dva znalecké posudky. Vzhledem k podrobnému znaleckému přezkoumání zajištěných elektronických přístrojů, získal soud podrobný důkazní materiál, v podobě emailové komunikace a audiozpráv, které si zasílali obžalovaní mezi sebou a rodinnými příslušníky, případně s dalšími osobami, z nichž bylo možno velmi podrobně vysledovat jasně projevené záměry Omara a Fátimy vycestovat do Sýrie a připojit se k organizaci An-Nusra, dále zde byly zaznamenány okolnosti jejich vycestování, průběh cest a rovněž zprávy z pobytu přímo v Sýrii. Tuto komunikaci nalézací soud považoval za přímý důkaz o spáchané trestné činnosti, kdy i podle názoru jak nalézacího, tak odvolacího soudu, tato emailová komunikace a zasílané audiozprávy jsou natolik rozsáhlé a podrobné, že je vyloučeno jakékoli zpochybňování jejich obsahu, nejedná se o žádné útržkovité zprávy či jakkoli kamuflovanou komunikaci, kdy audiozprávy obsahují souvislý monologický výklad toho kterého mluvčího, přičemž totožnost jednotlivých osob byla prokázána právě znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie, který zpracoval kriminalistický ústav a jednak znaleckým posudkem z oboru kriminalistiky a kybernetiky, specializace fonoskopie, zpracovaný znalcem Ing. Zdeňkem Švendou, Ph.D. Provedení důkazů u soudu prvního stupně bylo z procesního hlediska naprosto správné a není o tom žádných pochyb.
36. Se skutkovými zjištěními a z toho vyplývajícím závěry o vině všech tří obžalovaných, se vrchní soud plně ztotožňuje a nemá k nim žádné výhrady.
37. Odvolací soud se ovšem neztotožnil se soudem nalézacím ohledně právní kvalifikace jednání obžalovaných S. S. a O. S., kdy se neztotožnil zejména s posouzením jednání, které bylo spácháno před novelou trestního zákoníku, která vstoupila v účinnost 1. 2. 2017, tj. novelou č. 455/2016 Sb., kdy bylo nutné posoudit, zda toto jednání obžalovaného Samera S. a Omara S., bylo trestné i před touto novelou, a pokud ano, jejich jednání správně kvalifikovat. V první řadě se odvolací soud plně ztotožnil s odvoláním státního zástupce Vrchního státního zastupitelství, kdy jeho odvolání směřovalo toliko v neprospěch obžalovaného Samera S. a směřovalo do výroku o

vině v bodě I. /1, 2 napadeného rozsudku. Nálezací soud dospěl k závěru, že jednání pod body I. /1, 2 lze kvalifikovat a nálezací soud to tak učinil, jako pokračující zvlášť závažný zločin účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Státní zástupce dochází k závěru, že se s takovouto kvalifikací jednání obžalovaného Samera S. ztotožnit nelze, a to zejména proto, že se podle něj nejedná o pokračující jednání. Odvolací soud se jednoznačně ztotožnil s touto námitkou a ztotožnil se i s názorem státního zástupce, jak tuto námitku odůvodnil. Je sice pravdou, že útoky byly vedeny obdobným způsobem provedení, jednání mají blízkou časovou souvislost i v předmětu útoku, naplňovaly by skutkovou podstatu stejného trestného činu, ale vzhledem k tomu, že obžalovaný se svého jednání dopustil ve formě pomoci a zároveň ve vztahu ke dvěma odlišným pachatelům, tj. Omaru S. a Fátimě H., nelze takovéto jednání s ohledem právě na zásadu akcesority účastenství na trestném činu, posoudit jako jeden pokračující trestný čin, ale je nutno tato jednání kvalifikovat jako dva samostatné trestné činy. Státní zástupce poukázal na poměrně rozsáhlou rozhodovací činnost, ať už Vrchního soudu v Praze či Nejvyššího soudu ČR, ohledně této problematiky, když s těmito závěry se odvolací soud plně ztotožnil. Za této situace bylo jasné, že jednání je potřeba posoudit jako dva samostatné trestné činy, pod bodem I. tento skutek byl posouzen jako samostatný trestný čin obžalovaného Samera S. a obž. Omara S. a pod bodem II. obžalovaného Samera S. a Fátimy H. Vzhledem k tomu, že odvolací soud toto jednání posoudil jako dva samostatné trestné činy, dostal se do situace, kdy pod bodem I. svého rozhodnutí, musel s ohledem na to, kdy k jednání mělo dojít (tj. u obžalovaného Samera S. od července 2016 do dne 25. 11. 2016; tedy do doby, kdy jeho bratr vstoupil do řad teroristické organizace An-Nusra), řešit otázku trestnosti a případné právní kvalifikace tohoto jednání. Vyřešení této otázky bylo nutné již z toho důvodu, že jednání u obžalovaného Samera S., jak je výše uvedeno, bylo spácháno v době před novelou trestního zákoníku č. 455/2016 Sb., která vstoupila v účinnost dne 1. 2. 2017. Vrchní soud v Praze se neztotožnil se závěry, jak soudu prvního stupně, tak i státního zastupitelství, že jednání, ať už Samera S. či následně Omara S., které bylo páčáno před účinkem této novely, by se dalo posoudit v té době podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017, ve stádiu přípravy dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Tato právní kvalifikace je odůvodněna soudem prvního stupně velmi podrobně a z ní soud prvního stupně vychází, když posuzuje trestnost jednání obžalovaného Samera S. před únorem 2017, ale následně i Omara S., který svou trestnou činnost taktéž započal ještě před novelou, ale vzhledem k tomu, že jeho trestná činnost má trvalý charakter a ukončena byla až v říjnu roku 2017, tak jeho jednání bylo kvalifikováno již podle znění trestního zákona účinného po 1.2 2017, jak bude dále rozvedeno. Pokud se odvolací soud vrátí k samotnému jednání obou bratrů, má za to, že posouzení jednání podle § 311 tr. zákoníku tak, jak o něm hovoří, jednak státní zastupitelství, ale i nálezací soud, není úplně přiléhavé a odvolací soud se s ním neztotožňuje. Je potřeba říci, že za určitých okolností by jednání obžalovaných mohlo být takto posuzováno, ale zde podle názoru odvolacího soudu a v tomto směru se ztotožňuje s odvoláními obžalovaných, nebyl jednoznačný důkaz v tom směru, že by se obžalovaný Omar S. v rámci svého působení v teroristické organizaci An-Nusra zúčastnil bojů proti vládním vojskům či civilnímu obyvatelstvu. Není zde jasný důkaz, že by se chystal, cvičil a připravoval na takovýto již konkrétně zaměřený cíl. Proto dle názoru odvolacího soudu nelze jednání kvalifikovat tak, jak uvádí nálezací soud tj. podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst.4) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017. Pokud na tomto místě odvolací soud připomene znění § 311 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, hovoří se v něm tom, že „*kdo provede útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví*“.

Takováto formulace „*provede útok*“, spíše nasvědčuje tomu, že zákonodárce předpokládal, že pachatel s jednáním bezprostředně ohrožujícím život člověka již započal, jinými slovy řečeno, jeho jednání je již ve fázi pokusu o usmrcení jiného. Těžko si v podstatě představit přípravné jednání, které by naplňovalo znak „*provede útok*“. Jednalo by se zde o nepřipustný extenzivní výklad cit. ustanovení tr. zákoníku. Odvolací soud je toho názoru, že pokud by byly nějaké důkazy, které by toto podporovaly, myšleno nějaké konkrétní zapojení nebo pokus o něco podobného, dalo by se případně uvažovat, že by takové jednání šlo kvalifikovat spíše v jednočinném souběhu s trestným činem teroru podle § 312 tr. zákoníku. Nutno dodat, že pokud by soud I. stupně stál za jím zmíněnou právní kvalifikací, pak jednání obžalovaných i po novele by šlo kvalifikovat naprosto stejným způsobem, protože tato ustanovení (§ 311, § 312) se příliš nezměnila a šla by aplikovat i na jednání, které bylo spácháno po novele. Výše uvedené však neznamená, že by jednání obžalovaných S. S. a O. S. před novelou nebylo trestné. Je zcela zjevné, že právní kvalifikace, která byla nakonec soudem nalézacím použita, je správná (§ 312a tr. zákoníku). Ovšem ustanovení § 312a tr. zákoníku tj. účast na teroristické skupině rozhodně není nástupcem § 311 tr. zákoníku před novelou. Odvolací soud tedy dospívá k jednoznačnému závěru, že jednání obžalovaného Samera S. pod bodem I. tohoto rozsudku, ale i jednání Omara S., který započal s pácháním trestné činnosti před novelou, je třeba jednoznačně kvalifikovat podle § 361 odst. 1, 2 tr. zákoníku účinném do 31. 1. 2017, u obž. Samera S. ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2017. Na tomto místě je potřeba říci, že účast na teroristické skupině podle § 312a tr. zákoníku po novele tj. s účinností od 1. 2. 2017, primárně vychází z tehdejšího trestného činu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 tr. zákoníku. Obdobně jako u § 361 odst. 1 tr. zákoníku se postihuje založení teroristické skupiny (§ 361 odst. 1 alinea 1, odst. 2 tr. zákoníku) i účast na teroristické skupině § 361 odst. 1 alinea 2, odst. 2 tr. zákoníku, rozdíl je pouze v tom, že dosah tohoto ustanovení je širší, neboť definice teroristické skupiny obsažená v novém ust. § 129a je širší, než „organizovaná zločinecká skupina určená, nebo zaměřená k páchání vlastizrady, teroristického útoku nebo teroru“, jejíž založení nebo členství v ní bylo postihováno podle § 361 odst. 2 a 3 tr. zákoníku účinného do 31. 1. 2017. V tomto případě je však zcela zřejmé, že An-Nusru lze považovat za organizovanou zločineckou skupinu definovanou v § 129 tr. zákoníku a zcela jednoznačně se jedná o organizovanou zločineckou skupinu se společenstvím více osob z vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí, s dělbou činností, která je zaměřená na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti, v tomto případě trestné činnosti, která je zaměřena na páchání tr. činu teroristického útoku podle § 311 tr. zákoníku nebo teroru podle § 312 tr. zákoníku. Zcela jednoznačně lze jednání obžalovaného Samera S. v tomto případě kvalifikovat právě podle § 361 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku platného do 31. 1. 2017 ve formě pomoci, protože jednání proběhlo ještě před novelou trestního zákoníku č. 455/2016 Sb., která vstoupila v účinnost dne 1. 2. 2017, kdy je zjevné, že jeho bratr Omar, nejen že se jednak účastnil organizované zločinecké skupiny, ale An-Nusra byla i organizovanou zločineckou skupinou určenou právě k zaměření páchání teroristického útoku nebo teroru. Pokud jde o pomoc obžalovaného S. S. bratrovi, ta je neoddiskutovatelná a vyplývá z provedených důkazů. Bez jeho angažování, rad a kontaktů by se obž. Omar S. jen stěžil do An-Nusry zapojil. Pokud se týká jednání obžalovaného Samera S. pod bodem I., bylo kvalifikováno toliko podle znění trestního zákoníku účinného před novelou, resp. účinného do 31. 1. 2017, a to z toho důvodu, že znění § 361 odst. 2 tr. zákoníku před novelou má příznivější trestní sazbu, než trestný čin účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 2 tr. zákoníku, kdy si odvolací soud jako otázku předběžnou podle § 9 odst. 1 tr. řádu vyřešil otázku časové působnosti zákona podle § 2

odst. 1 tr. zákoníku, kdy trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, kdy podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, pokud je to pro pachatele příznivější, což v tomto případě jednoznačně není. Trestní sazba u § 361 odst. 2 tr. zákoníku účinného do 31. 1. 2017 je stanovena od tří do dvanácti let nebo lze uložit i propadnutí majetku, kdežto trestní sazba § 312a odst. 2 tr. zákoníku je stanovena od pěti do patnácti let a taktéž s možností propadnutí majetku. Pokud jde o obžalovaného Omara S., jeho jednání, jak již bylo řečeno, započalo ještě před zmíněnou novelou, v momentu, kdy dne 25. 11. 2016 překročil turecko-syrskou hranici a vstoupil do řad An-Nusry. Jeho zapojení v rámci An-Nusry je doloženo provedenými důkazy, kdy je zcela zjevné, že absolvoval výcvik zacházení se zbraněmi, výbušninami, taktické boje, byl vybrán, aby cvičil další bojovníky, což také činil, aktivně se zapojoval do činnosti této ozbrojené skupiny, a to právě minimálně do října 2017, kdy mj. v dubnu 2017 již jako člen této teroristické organizace převzal od obžalované Fátimy H. převážené finanční prostředky ve výši 6.700 USD. Je patrné, že jeho zapojení je potřeba hodnotit jako velmi aktivní. Vzhledem k tomu, že u obžalovaného Omara S. se jedná o trvalý trestný čin, neboť tento protiprávní stav byl udržován v podstatě až do podzimu 2017, kdy je ještě zcela zjevné, že byl členem teroristické organizace An-Nusra. Pokud bylo namítáno, že tento časový úsek nemá oporu v provedených důkazech, pak je však zcela jisté, že dne 10. 4. 2017, tj. již po novele tr. zákoníku, přebírá právě od Fátimy H. výše uvedené finanční prostředky, již jako člen teroristické organizace An-Nusra. Je tedy zjevné, že jednání tohoto obžalovaného je třeba kvalifikovat podle nového znění trestního zákoníku, kdy lze jednoznačně aplikovat § 2 odst. 2 tr. zákoníku, jestliže k dokonání činu došlo právě za účinnosti již nového trestního zákoníku, a to jeho jednání, které se před novelou dalo kvalifikovat jako účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, bylo nutno kvalifikovat již podle nového znění, tedy podle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku. Znění § 312a odst. 2 písm. b) tr. zákoníku má na mysli právě takovou osobu, která je členem teroristické skupiny, kterou je organizace An-Nusra zcela jistě, a navíc naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny, kdy k tomuto se již odvolací soud vyjádřil u jednání, které se váže právě k účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1, 2 tr. zákoníku účinného do 31. 1. 2017.

38. Pokud jde o bod II. rozsudku odvolacího soudu, situace zde je poněkud jiná, týká se obžalovaného Samera S. a obžalované Fátimy H. Jde v podstatě ze strany obžalovaného Samera S. o naprosto totožné jednání jako v bodě I., ale spáchané již po novele trestního zákoníku, tj. po novele platné od 1. 2. 2017. S ohledem i na to, že jeho trestné jednání (vykazující znaky tr. činu) začíná obžalovaný naplňovat někdy v období okolo března 2017, kdy začíná podporovat obžalovanou Fátimu H. k vycestování tím, že jí pomáhá vycestovat a následně ji i radí, jakým způsobem se má do Sýrie dostat. Dále jí radí, kde a jakým způsobem se má sejit s jeho bratrem obžalovaným Omarem, k čemuž dochází 10. 4. 2017. Schází se s Omarem S. a předává mu peníze, které přivezla (toto jednání je specifikováno pod bodem III./3 rozsudku tohoto rozsudku). Je zcela zjevné, že jak jednání obžalovaného Samera S., tak jednání obžalované Fátimy H., je třeba posuzovat již ve znění po novele trestního zákoníku platné od 1. 2. 2017. Užitá právní kvalifikace nalézacím soudem je tedy správná, a to podle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku u Samera S. ve formě účastenství, a to pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, u obžalované Fátimy H. kvalifikováno jako dokonání zvlášť závažný zločin účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku. Je neoddiskutovatelné, že obžalovaný Samer S. dopomohl Fátimě H., aby vstoupila do řad teroristické skupiny An-Nusra, která naplňuje znaky

organizované zločinecké skupiny. Zde se musel odvolací soud vypořádat s námitkami zejména obhajoby obžalované Fátimy H., a to s ohledem na to, že se neúčastnila činnosti An-Nusry (dle tvrzení obhajoby), že nebyla členkou teroristické skupiny An-Nusra, a tedy v podstatě nespáchala žádný trestný čin. Odvolací soud poznamenává, že účastí na teroristické skupině se rozumí již prosté členství v ní. Jedná se o ohrožující delikt dokonaný ve chvíli, kdy se pachatel stane členem teroristické skupiny, k čemuž postačuje neformální faktické, byť konkludentní včlenění do teroristické skupiny, kdy podmínkou není přímá aktivní účast na teroristické skupině, pachatel dokonce může naplňovat znaky této skutkové podstaty pouze jednáním, které ani nenaplnuje znaky některého jiného trestného činu. Může jít o osobu, která pro teroristickou skupinu, resp. některé její členy, v tomto případě konkrétně pro manžela obžalované Omara S., zabezpečuje některé práce nebo služby, vytváří zázemí pro její či jejich činnost apod. Z toho je patrné, že se nemusí jednat o závadové jednání, které by muselo být posouzeno již za podmínek § 107, případně § 108 tr. zákoníku, kdy postačí pouhá širší účast na jednání takové organizované teroristické skupiny. Právě takovéto jednání jednoznačně lze shledat u obžalované Fátimy H... Pokud bylo namítáno, že ani to není nijak prokázáno, kdy se nalézací soud měl ve svém tvrzení pouze opřít o její audionahrávku, kdy hovoří se svojí matkou a popisuje, co všechno v Sýrii dělá, a proč tam odešla. Podle obhajoby z toho nelze žádným způsobem dovozovat její účast na této teroristické skupině. Odvolací soud poukazuje na skutečnost, že toto nevyplyvá pouze z vyjádření samotné Fátimy H., ale vyplývá to i z výpovědi samotného Samera S., který mluvil o tom, jakým způsobem se zapojuje obžalovaná Fátima H. do činnosti této skupiny, kdy tyto informace měl zejména od svého bratra Omara. Z jeho výpovědi vyplývá, že se zapojila do různých akcí určených pro ženy, se zbraní cvičila pro případ, že by se potřebovala bránit, kdy do boje ženy nechodí. Jednoznačně vyplynulo, že byla ženou v domácnosti, kdy je zjevné, že vytvářela zázemí pro činnost svého manžela Omara S., který byl jednoznačně aktivním členem teroristické skupiny An-Nusra. Obhajobou bylo dále namítáno, že na obžalovanou měl být vypracován znalecký posudek, když již s touto argumentací se vypořádal nalézací soud a odvolací soud se s tím plně ztotožňuje. Obžalovaná jednoznačně proklamovala, vyplývá to i z jejích vyjádření, za jakým účelem odešla do Sýrie, kdy si byla vědoma toho, čeho se bude účastnit, co v Sýrii probíhá. Z jejích vyjádření i z ostatních důkazů, výpovědi Samera S. a z audionahrávek nebo z komunikace Omara S., soud neshledal, že by obžalovaná nevěděla, čeho se účastní její manžel Omar S., co je organizace An-Nusra a čím se zabývá. Jasně zdůraznila, za jakým účelem vycestovala do Sýrie, a rozhodně z jejího vyjadřování nelze dovodit, že by byla nějakým způsobem zmanipulovaná či nepřičetná apod. Toto není ani patrné z komunikace obžalovaných obou bratrů S., když o ní hovoří. Za této situace vina obžalované v tomto bodě II. rozsudku odvolacího soudu, spolu s obžalovaným Samerem S., byla zcela jednoznačně prokázána, právní kvalifikace užitá ať už soudem nalézacím (bod I/2 napadeného rozsudku) a následně vrchním soudem, je zcela přílehavá.

39. Pokud se týká jednání pod bodem III. rozsudku odvolacího soudu (bod II. napadeného rozsudku), tam z hlediska obžalovaného Samera S. šlo jednoznačně o pokračující zvlášť závažný zločin financování terorismu dle § 312d odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. V prvé řadě se odvolací soud zabýval otázkou, zda jednání obžalovaného, které započalo v roce 2016, tedy před novelou trestního zákoníku, platnou od 1. 2. 2017, bylo trestné. Celé pokračující jednání obžalovaného končí již po novele trestního zákoníku a bylo jej tedy jednoznačně potřeba kvalifikovat již podle nového znění trestního zákoníku, tj. podle § 312d odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, kdy znovu soud poukazuje na ustanovení § 2 odst. 2 tr. zákoníku, tj. že je potřeba použít zákon, který je účinný

při dokončení jednání, kterým byl čin spáchán. Jednání obžalovaného bylo ukončeno pod bodem III/3 v dubnu 2017. Klíčové tedy bylo, jak posoudit jednání před novelou a zde se odvolací soud plně ztotožnil s názorem soudu nalézacího, že jednání před novelou by bylo jednoznačně nutno kvalifikovat podle § 311 odst. 2 alinea 3 tr. zákoníku účinného do 31. 1. 2017. Financování terorismu podle § 312d primárně vychází právě z tohoto trestného činu, kdy financování terorismu je fakticky další formou trestné součinnosti, která jinak odpovídá pomoci k trestnému činu [§ 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku]. Z tohoto je zcela jednoznačně patrné, že jednání obžalovaného před novelou by bylo nutno případně takto kvalifikovat. Jednání před novelou obž. Samera S. bylo jednoznačně postižitelné právě podle výše zmíněného § 311 odst. 2 alinea 3 tr. zákoníku, kdy obžalovaný finančně podporoval teroristu, či teroristickou skupinu. Právě pro takové jednání novela zavedla dvě nové skutkové podstaty, jednak financování terorismu podle § 312d tr. zákoníku a jednak § 312e tr. zákoníku tj. podpora a propagace terorismu. Obžalovaný Samer S. naplnil všechny znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu, kdy je zjevné, že jednak shromažďoval prostřednictvím sbírek finanční prostředky a finančně podporoval teroristickou skupinu An-Nusra, podílel se na tom, že vybrané finanční prostředky tak, jak je shromáždil pomocí výzev v muslimské komunitě, následně byly dopraveny do Sýrie právě k osobám, které jsou napojeny, nebo jsou přímo z teroristické organizace An-Nusra. Nebylo pochyb o tom, že se jednalo o organizovanou skupinu, které se účastnila i obžalovaná Fátima H., kdy na tomto jednání se podílelo koordinovaným způsobem více trestně odpovědných osob a je zjevné, že trestná činnost byla efektivní a úspěch byl větší.

40. Pokud se týká námitek, že obžalovaná Fátima H. v bodě III./3, v podstatě nevěděla, odkud peníze pocházejí, k čemu jsou určeny apod., lze konstatovat, že toto je jednoznačně vyvráceno provedeným dokazováním, zejména výpovědí samotného Samera S. a již zmíněnou komunikací. To, že není jisté, že peníze dorazily do teroristické organizace, je taktéž vyvráceno z provedeného dokazování, kdy navíc pod bodem III./3 tohoto rozsudku, právě obž. Fátima H. peníze, které vezla, a které jí dal obž. Samer S., předala již v té době členovi teroristické organizace svému manželovi Omaru S., který je následně předává další osobě této teroristické organizace jménem Abu al-Abbás. Jednoznačně tedy obžalovaná H. věděla, k čemu jsou tyto finanční prostředky určeny, kdy o tom není žádných pochyb a vyplývá to z provedeného dokazování. Byly tak jednoznačně naplněny všechny znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu, jak u obžalovaného Samera S., tak u obžalované Fátimy H. K tomuto odvolací soud ještě poznamenává, že materiální podpora, v tomto případě finanční, nemusí být zaměřena na spáchání konkrétního teroristického trestného činu. Postihováno je již pouhé poskytnutí finanční nebo materiální podpory, musí však být prokázáno spojení mezi pachatelem financování terorismu a teroristickou skupinou, jejím členem, teroristou, nebo teroristickým trestným činem, kde je vyžadováno úmyslné zavinění, alespoň ve formě smíření § 15 odst. 2 tr. zákoníku. Odvolací soud má jednoznačně za to, že není vůbec podstatné, na co byly peníze určeny, zda byly nakonec použity na léčbu zranění bojovníků Al-Nusry či na cokoli jiného, podstatou tohoto trestného činu je a postačí k naplnění znaků skutkové podstaty, že peníze jsou poskytnuty teroristické organizaci, v tomto případě organizaci An-Nusra a je zcela lhostejné, jak tato s penězi naloží. Napojení obžalovaného Samera S. a Fátimy H. na teroristickou skupinu nebo na jejího člena, je jednoznačně prokázáno, stejně tak, že peníze putovaly lidem, kteří byli členy teroristické skupiny, či měli na ně přímé napojení a předali je lidem, kteří jsou členy této teroristické skupiny, v jednom případě byly peníze předány např. i Omaru S., jakožto členovi teroristické skupiny.

41. Nálezací soud pod bodem II./3 napadeného rozsudku, odsoudil a uznal vinným obžalovaného Omara S. tímto trestným činem [§ 312d odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku]. Je rovněž bez důvodných pochybností prokázáno, že to byl právě on, kdo převzal od Fátimy H. dne 10. 4. 2017 finanční prostředky ve výši 6.700 USD a tyto dále předal osobě Abu al-Abbás, jakožto členovi teroristické organizace An-Nusra. Odvolací soud však dospěl k jednoznačnému závěru, že obžalovaný Omar S. nenaplnil znaky skutkové podstaty trestného činu financování terorismu dle § 312d odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, a to zejména z toho důvodu, že ve vztahu k trestnému činu účasti na teroristické skupině dle § 312a tr. zákoníku, za který byl uznán vinným, je tento trestný čin financování terorismu subsidiární. Člen teroristické skupiny, kterým v tu dobu již Omar S. zcela jistě byl, který tuto skupinu bude finančně nebo materiálně podporovat, tak bude činit již v rámci své účasti na činnosti této teroristické skupiny. S ohledem na tento právní názor odvolacího soudu, Omar S. nebyl uznán vinným tímto trestným činem, jeho jednání bylo z rozsudku vypuštěno, ale zůstal zmíněn ve skutku III./3 a byla zde upravena skutková věta tak, že peníze mu byly předány jakožto členovi teroristické skupiny. Dále pod bodem I. rozsudku odvolacího soudu bylo jednání obžalovaného, které bylo kvalifikováno jako účast na teroristické skupině podle § 312a odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, rozšířeno, resp. popis skutku byl upraven tak, že převzal finanční prostředky od Fátimy H., z čehož je patrné, že jeho zapojení v rámci účasti v teroristické skupině bylo poněkud větší a aktivnější.
42. Skutečnost, že všichni obžalovaní ve všech bodech rozsudku jednali v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, je více než jistá a je patrná z provedeného dokazování a zejména z výpovědí obžalovaných.
43. Vrchní soud v Praze s ohledem na výše uvedené proto napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a znovu rozhodl rozsudkem tak, že došlo k úpravě popisu jednotlivých skutků, k přečíslování jednotlivých skutků, k doplnění některých skutků, ale toliko jen ke zpřesnění, proto vrchní soud ani neprováděl žádné důkazy v rámci veřejného zasedání, když toliko vycházel pouze z těch důkazů, které byly již provedeny u soudu prvního stupně, a došlo pouze k upřesnění některých údajů.
44. Odvolací soud vzhledem k tomu, že zrušil celý rozsudek, ukládal znovu tresty jednotlivým obžalovaným. Zde je nutno říci, že tresty, které vyměřil ve svém rozsudku soud nálezací, považuje i po drobné úpravě odvolací soud za přiměřené a dostatečné, zejména u obžalovaných Omara a Samera S., pokud se týká obžalované Fátimy H., zde by si odvolací soud dokázal představit vyšší trest, ale s ohledem na absenci odvolání státního zástupce v neprospěch obžalované, nemohl již tento trest odvolací soud nijak navýšit. Výměra trestu odpovídá zákonným kritériím uvedených v § 38 a § 39 tr. zákoníku, takto uložené tresty lze považovat za zcela přiměřené a dostatečné, s výhradou výše uvedenou u obžalované Fátimy H., rozhodně se nejedná jako nepřiměřeně přísné, ale je nutno říci, že nálezací soud si jednoznačně a smysluplně odůvodnil vyšší tresty a uvedl důvody, které ho k uložení takovýchto trestů vedly. Pokud se týká obžalovaných, všichni byli ohroženi trestem odnětí svobody v rozmezí od pěti do patnácti let. Pokud jde o obžalovaného Samera S., jako polehčující okolnost byla zohledněna dosavadní bezúhonnost, koneckonců ta byla zohledněna u všech obžalovaných. U obžalovaného Samera S. vzal nálezací i odvolací soud v potaz i jeho doznání ke spáchané trestné činnosti, byť obžalovaný svou činnost vysvětloval tím způsobem, že jednal z humanitárních důvodů ve snaze pomoci trpícím v Sýrii, s čímž se soud I. stupně ani odvolací soud nemohl ztotožnit. Přítěžující okolnosti u obžalovaného Samera S. lze shledat zejména v tom směru, že se dopustil dvou zvlášť

závažných zločinů, a to i v situaci, kdy jednání s obž. Omarem S. pod bodem ad I. výroku tohoto rozsudku bylo překvalifikováno, kdy i tak se jednalo o zvlášť závažný zločin a za této situace byl ukládán trest úhrnný podle nejprísnějšiho ustanovení tj. dle § 312a odst. 2 tr. zákoníku a trest uložený v polovině zákonné trestní sazby tohoto paragrafu v trvání deseti let považuje odvolací soud za přiměřený. Co se týká zařazení do výkonu trestu, obžalovaný byl zařazen do výkonu trestu se zvýšenou ostrahou, tj. podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a nebyly shledány důvody pro zařazení do věznice s mírnějším režimem. Pokud se týká obžalovaného Omara S., tento byl odsouzen k trestu odnětí svobody těsně nad polovinou zákonné trestní sazby § 312a odst. 2 tr. zákoníku v trvání jedenácti let a v podstatě se dá říci, že zde soud jako přitěžující okolnost zohlednil jeho reálné, aktivní a poměrně široké zapojení do teroristické organizace An-Nusra, kde se účastnil výcviku v boji i výcviku dalších osob. Zde je potřeba říci, že byť původně byl uznán vinným i pro další zvlášť závažný zločin, který byl odvolacím soudem vypuštěn v jeho případě, nemělo to vliv na výši trestu, a to z toho důvodu, že jednání, pro které byl původně uznán vinným, je subsidiárně podraženo pod tuto trestnou činnost, tedy pod účast na teroristické skupině

podle § 312a tr. zákoníku. V rámci teroristické skupiny byl aktivní a nutno dodat, že i jeho jednání původně kvalifikované jako financování terorismu bylo v podstatě vtěleno do tohoto trestného činu účasti na teroristické skupině a jen podtrhuje skutečnost, že jeho jednání bylo aktivnější, že se zapojil nejen do výcviku, zapojil se i do finančních transakcí, do toku peněz, které mířily právě k teroristické organizaci. Za této situace, i přes to, že nebyl ukládán trest úhrnný, nebyl důvod trest snižovat a právě jeho větší angažovanost a větší zapojení odůvodňuje výši tohoto trestu. Obžalovaný Omar S. byl zařazen dle znění zákona do věznice se zvýšenou ostrahou, kdy pro zařazení do věznice mírnějšího typu nebyly rovněž u tohoto obžalovaného shledány žádné důvody. Pokud se týká obžalované Fátimy H., té byl uložen trest takřka na samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 312a tr. zákoníku v trvání šesti let, kdy byl ukládán trest úhrnný podle nejprísnějšiho ustanovení § 312a odst. 2 tr. zákoníku. Obžalovaná spáchala dva zvlášť závažné zločiny, a jak již bylo výše uvedeno, byť její zapojení v rámci účasti na teroristické skupině nebylo tak vysoké jako u obžalovaného Omara S. a i její zapojení se v rámci organizované skupiny při financování terorismu bylo toliko v rámci jednoho jednání, je třeba říci, že se jedná o dva závažné zločiny a trest, který byl obžalované uložen, se odvolacím soudem jeví spíše mírný, nicméně odvolací soud nemohl obžalované tento trest zpřísnit. Obžalovaná byla řádně zařazena do věznice s ostrahou dle ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

45. Ze všech výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno, kdy bylo vyhověno odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství a bylo částečně vyhověno i odvoláním obžalovaných Samera S. a Omara S. Odvolání obžalované Fátimy H. bylo shledáno nedůvodným, proto bylo zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze proti němu podat dovolání. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a to do dvou měsíců od doručení opisu písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pak pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, by nebylo považováno za dovolání, byť by tak bylo označeno.

Důvody, pro které lze dovolání podat, jsou uvedeny v § 265b tr. řádu, nutný obsah dovolání je uveden v § 265f tr. řádu.

Praha 21. května 2020

JUDr. Luboš Vrba v. r.
předseda senátu

JUDr. Alexander Károlyi v. r.
vypracoval